

sætte megen Pris paa at faa opfyldt, og som vi anser det for vor Pligt at gøre gældende. Med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten blev der i det andet Ting fremsat flere Forslag, som ogsaa vi kunde ønske gennemført, og navnlig blev det foreslaaet, at der skulde finde en Beskatning Sted af Udlændinge, at Udlændinge, som havde opholdt sig 3 Maaneder her i Landet, skulde beskattes. Det har forekommet os at være et billigt Forlangende, og vi forstaaer ikke Grunden til, at det ikke kan accepteres. Vi finder, at Udlændinge ikke bør begunstiges i den Grad, som det sker, overfor Landets egne Borgere, og vi mener, at den Særstilling, der gives disse Udlændinge, føles særlig uretfærdig for Tiden, da saa mange Udlændinge opholder sig her i Landet og, saa vidt man ved, har særdeles store Indtægter uden at rammes af samme Beskatning, som rammer danske Borgere.

Der er dernæst et gammelt Krav, som vi lige saavel som vore Meningsfæller i Landstinget ønsker at fremsætte ved denne Lejlighed, nemlig Kravet om Brugsforeningers Beskatning. Der er blevet sagt, at dette Kravs Opfyldelse vilde være en betydelig Ændring i den oprindelige Lov og ikke vilde passe ind i en Lov om Tillægsbeskatning. Os forekommer det, at det just vilde passe ind i en Tillægsbeskatning, idet i saa Fald de, som ikke holder af Kravet i og for sig, vilde kunne acceptere det under den Form, at det var foreløbig gældende. Det forekommer os, at det, naar det siges, at den nuværende Situation kræver, at der ikke alene skal betales den ved den faste Indtægtsskatte- lov anerkendte Skat til Staten, men at der maa kræves et Tillæg, var naturligt, at der ogsaa krævedes et Tillæg af den Slags Bedrifter, som hidtil var fri for Skat, og særlig gælder det altsaa Brugsforeninger og lignende Forretninger. Det er, som alle ved, et Krav, som i høj Grad gøres gældende af den selvstændige Hand- delsstand og Haandværkerstand. Vi mener, at det er et billigt Krav, og at de Folk har Ret, som siger: Vi kan ikke forhindre Udformningen af Virksomheder, som griber ind i vor Næring, men hvad vi ikke kan forstaa, er, at den Virksom- hed, som de berøver os og drager til sig, forbliver ubeskattet, naar Brugsforeningerne tilegner sig den, medens den var beskattet, da den var paa den private For- retningsmands Hænder. Lighed for Loven er det, vi her gentagne Gange har forlangt, og det forekommer os, at man kunde have

benyttet Lejligheden til at opfylde dette Krav samtidig med, at man havde skaffet Staten en betydelig Indtægt. Saa vidt jeg ved, har Fællesforeningen af danske For- brugsforeninger haft en Indtægt sidste Aar paa over 100 Mill. Kr. og de københavnske Forbrugsforeninger paa en halv Snes Millioner. Det er altsaa tilsammen en Omsætning paa mindst 110 Millioner, maa- ske 120 Mill. Kr., hvoraf man kunde tage en fuldstændig berettiget Skat. Det fore- kommer mig, at det vilde være en vel- kommen Tilførsel af Indtægter for Finans- ministeren. Jeg synes ikke, man skulde fastholde den Kælen for Brugsforeningerne, som under saadanne Forhold, hvor Staten trænger til Penge, maa anses for i og for sig urimelig, thi det kan jo ikke være Me- ningen, at man over hele Linien vil fore- trække, at den private Bedrift skal gaa over til Brugsforeningerne. Det vilde stride alt for meget mod de Anskuelse, som jeg ved er gældende omkring i Befolkningen. Det er altsaa Bestemmelser, som vi meget vil ønske at faa sat ind i denne Lov.

Saa er der Lovforslaget om den forhøjede Vinskat. Vi er ikke Modstandere af Beskatning af Vin. Vi er i det hele Tilhængere af, at de indirekte Skatter be- nyttes efter en noget større Maalestok, end hidtil er sket. Men jeg vil med Hen- syn til denne Skat — og det samme gæl- der Tobaksafgiften og til Dels Ølskatten — sige, at de indirekte Skatter ikke be- høver at gennemføres paa den Maade, som her er foreslaaet. Hvis Beskatningen her gennemføres saaledes som foreslaaet, vil den blive en Byrde, som under de For- mer, hvorunder den paalignes, er utaaelig, selv om den som indirekte Skat kan bil- ligen. Indirekte Skatter plejer man at tage fra Kilderne. Man tager dem saale- des fra Sukkerfabrikkerne, naar det gæl- der Sukkerafgiften, og ved Grænsen, naar det gælder Vin og Tobak. Naar man har taget Skatten der, hemmer dens Udredelse ikke Næringsdriften rundt om i Landet. Men naar man her giver den indirekte Skat en saadan Form, at man først ved Regeringsforbud standser al Forhandling af disse Varer Uger igennem og dernæst paabyder, at Beskatningen skal finde Sted ved Detailhandelen i Butikkerne, idet man der skal lægge endog 100 pCt. til Detail- prisen, kommer man ind paa at give den indirekte Skat en Form, der ikke vel kunde være udspekuleret værre, hvis Hen- sigten var at gøre de indirekte Skatter forhadte i Befolkningen, og som er gan- ske urigtig. Vi vilde være fuldt ud